

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 8 oktober 2019 met nummer RvVb-A-1920-0136
in de zaak met rolnummer 1718-RvVb-0891-A

Verzoekende partij de vzw **18 NETELAND**

vertegenwoordigd door advocaat Sylvie DOGGEN met
woonplaatskeuze op het kantoor te 2000 Antwerpen, Amerikalei 122/
bus 14

Verwerende partij de deputatie van de provincieraad van **ANTWERPEN**

I. **BESTREDEN BESLISSING**

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 28 augustus 2018 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 31 mei 2018.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zandhoven van 26 februari 2018 niet ingewilligd.

De verwerende partij heeft aan de verzoekende partij een stedenbouwkundige vergunning geweigerd voor de “aanleg honden opleidingsterrein met berging en lichtmasten” op de percelen gelegen te 2240 Zandhoven, Grote Beekstraat z.n., met als kadastrale omschrijving vierde afdeling, sectie B, nummer 323 C.

II. **VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING**

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De verzoekende partij dient een wederantwoordnota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 24 september 2019.

Advocaat Sylvie DOGGEN voert het woord voor de verzoekende partij.

De verwerende partij verschijnt schriftelijk.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

1.

De aanvraag heeft een voorgeschiedenis die als volgt kan worden samen gevat:

De verzoekende partij diende op 26 oktober 2016 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zandhoven een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor de “aanleg van hondensportterreinen” op het perceel gelegen te 2240 Zandhoven, Grote Beekstraat z.n.

Op 15 maart 2017 weigerde het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zandhoven deze vergunning.

2.

De verzoekende partij dient op 25 oktober 2017 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zandhoven een aangepaste aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “de aanleg van een hondensportterrein” op het perceel gelegen te 2240 Zandhoven, Grote Beekstraat z.n. In vergelijking met de vorige aanvraag wordt er niet langer een kantine voorzien.

Het perceel ligt volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan ‘Turnhout’, vastgesteld met koninklijk besluit van 30 september 1977 in dagrecreatiegebied en agrarisch gebied.

Het perceel ligt ook in de nabijheid van een speciale beschermingszone (habitatrichtlijngebied), meer bepaald het Valleigebied van de Kleine Nete met brongebieden, moerassen en heiden (code: BE2100026-11)

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 10 november 2016 tot en met 11 december 2016, worden twee bezwaarschriften ingediend.

Het Agentschap voor Natuur en Bos adviseert op 5 december 2017 voorwaardelijk gunstig:

“ ...

Rechtsgrond

Dit advies wordt verstrekt door het Agentschap voor Natuur en Bos op basis van de volgende wetgeving: Artikel 36ter natuurdecreet van 21 oktober 1997 (in het kader van de passende beoordeling)

Bespreking aanvraag

Voorliggende aanvraag voorziet in de ontwikkeling van bovengenoemd perceel tot hondensportterrein. In dit dossier werd eerder een ongunstig advies verstrekt door ons Agentschap. Door de aanvrager werd vervolgens een aangepast dossier ingediend met bijkomende duiding. De eerder voorgenomen kantine zal niet worden voorzien. De loods/opbergruimte (6m x 3m) wordt wel voorzien. Ook worden 6 verlichtingspalen voorzien. In de nota wordt gesteld dat trainingen tweemaal per week zullen doorgaan met maximum 10 honden.

Bespreking passende beoordeling

De inplanting van het hondensportterrein wordt voorzien binnen de perimeter van de Speciale Beschermingszone (SBZ) van Habitatrichtlijngebied Valleigebied van de Kleine Nete met brongebieden, moerassen en heiden. Door de aanvrager werd bijkomende

informatie aangebracht waarin de impact op de omgeving wordt getoetst. Deze informatie kan in zekere zin als voortoets gelden.

- Ruimtebeslag – Habitats – Door voorliggend project wordt geen effectief habitat ingenomen.
- Ruimtebeslag – Zoekzones – Een deel van het perceel vormt volgens de verkleinde zoekzonekaart een zoekzone voor het habitat 91EO (Broekbos). De natuurwaarde van het perceel is over de gehele oppervlakte identiek. De condities zijn hier dusdanig dat realisatie van dit habitat mogelijk is. (Het perceel bevindt zich integraal in effectief overstromingsgevoelig gebied.) In eerder advies werd gesteld dat de beoogde werken (loods, verlichting) in zoekzone niet verenigbaar zijn met de inkleuring als zoekzone. Na verdere interne aftoetsing + toetsing vito stelt ons Agentschap vast dat bij de kallibratieoefeningen voor de instandhoudingsdoelen bepaalde zones worden uitgesloten voor het plaatsen van doelen omwille van socio-economische redenen. Ook bij het modelmatig plaatsen van de zoekzones werden deze no-go-zones ontzien.
Zones voor dagrecreatie welke in weze bebouwbaar zijn werden in het zoekzonemodel als no-go aangeduid.
Echter door de verrastering gebeurt het dat een zoekzone alsnog deels overlapt met deze no-go zones.
Indien dit voorkomt dient geen rekening te worden gehouden met deze zoekzone.
In die zin is ons Agentschap van oordeel dat er ook geen interferentie ontstaat met de zoekzones.
- Verstoring - Het perceel grenst aan de gemeentelijk visvijver (opp. + 4 ha). Door de bwk aangeduid als app (diep water met steile vegetatieloze oevers). De plas is eveneens gelegen binnen de perimeter van het habitatrichtlijngebied. Volgens de beschikbare waarnemingen heeft de plas en de omgeving (tevens VEN-gebied) een belang voor (vooral) eenden maar ook soorten als (o.a.) IJsvogel, blauwborst en grote zilverreiger (bijlage I vogelrichtlijn) werden al waargenomen. In het aanwijzingsbesluit van voorliggend habitatrichtlijngebied wordt de vallei van de Kleine Nete aangeduid als leefgebied voor soorten als ijsvogel en blauwborst. Door de aanvrager wordt aangegeven dat de visvijver nu ook reeds een recreatief gebruik kent (vissers, mountainbiken, wandelaars met honden, .) Echter kan dit niet als argument gebruikt worden om een bijkomende kwaliteitsafname toe te staan. Cfr. de doelstellingen van deze speciale beschermingszone dient immers een behoud/kwaliteitstoename te worden vooropgesteld. Rekening houdende met het feit dat momenteel geen broedgevallen voorkomen in de direct omgeving, de aanwezigheid van de doelsoorten eerder beperkt is, de realisatie van leef/broedgebied voor deze soorten vooral wordt onderzocht in de perimeter van de sigmagebieden/andere zones binnen deze speciale beschermingszone. Rekening houdende met de vooropgestelde uitbating 2 avonden per week voor beperkte duur is ons Agentschap echter van oordeel dat de uitbating in zijn huidige vorm niet tot significante effecten zal leiden t.a.v. de natuurlijke kenmerken van de speciale beschermingszone.
- Verstoring (lichtverontreiniging) - uit de aangebrachte informatie blijkt dat de aanvrager 6 verlichtingspalen zal voorzien met een minimale hoogte van 5m. Uit de aanvraag blijkt dat dit type verlichting dienstig is op tennisbanen, wielerveden, ijsbanen en bouwterreinen. Zoals eerder aangeven heeft de nabijheid van waterlopen, de plas een kleinschalig landschap tot gevolg dat niet kan worden uitgesloten dat de omgeving ook een belang heeft voor vleermuizen. Vleermuizen genieten een strikte bescherming volgens het soortenbesluit. Bovendien wordt binnen het habitatrichtlijngebied het behoud en de versterking van lijnvormige kleine landschapselementen nagestreefd. Het vermijden van lichtpollutie ter

hoogte van vliegroutes en jachtplaatsen is noodzakelijk cfr. het aanwijzingsbesluit Het perceel bevindt zich in de beekvallei van de Molenbeek-Kleine beek welke door het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan wordt opgegeven als een te versterken natuurverbinding. De omgeving is ook relevant voor avifauna (zie eerdere bespreking). In de nota wordt aangegeven welk type verlichting wordt gekozen en wordt ook gewezen op de suggesties die door ons Agentschap werden gemaakt aangaande het tegengaan van lichtverstoring. Door de aanvrager wordt geconcludeerd dat ANB via deze suggestie aangeeft geen bezwaar te hebben tegen verlichting. Deze stelling is foutief. In zijn huidige vorm kunnen significante effecten ten aanzien van de speciale beschermingszone niet uitgesloten worden. Om de effecten ten aanzien van vleermuizen te mitigeren dient de verlichting minstens te voldoen aan volgende randvoorwaarden (daarbij wordt rekening gehouden met het door de aanvrager opgegeven gebruik met name max 2 maal per week/3uur per avond);

- De verlichting wordt enkel gebruikt wanneer strikt noodzakelijk en maximaal 2 maal per week gedurende maximaal 3uur per avond;
- De verlichting straalt enkel het doelgebied/perceel 323c aan;
- De verlichting is monochromatisch, rood/amberkleurig
- Er wordt gewerkt met full cutoff-armaturen (afschermkappen die de lamp aan de boven- en zijkant afschermen). Diffuse verlichting wordt maximaal vermeden

De initiatiefnemer heeft geen passende beoordeling opgemaakt. Een passende beoordeling houdt in dat op basis van de best wetenschappelijke kennis ter zake, alle aspecten van de vergunningsplichtige activiteit, het plan of programma die de instandhoudingsdoelstellingen van de speciale beschermingszone in gevaar kunnen brengen, moeten worden onderzocht en beoordeeld. De passende beoordeling moet alle nodige gegevens bevatten om de overheden die over de vergunningsplichtige activiteit, het plan of programma moeten adviseren en beslissen, toe te laten dit met volle kennis van zaken te doen

Ons Agentschap is van oordeel dat het project in zijn huidige vorm (zoals voorgesteld door de aanvrager) tot significante effecten kan leiden t a.v. de speciale beschermingszone. Deze impact (t.a.v. vleermuizen) is echter te mitigeren door volgend randvoorwaarden in de vergunning op te nemen:

- De verlichting wordt enkel gebruikt wanneer strikt noodzakelijk en maximaal 2 maal per week
- gedurende maximaal 3uur per avond;
- De verlichting straalt enkel het doelgebied/perceel 323c aan;
- De verlichting is monochromatisch, rood/amberkleurig
- Er wordt gewerkt met full cutoff-armaturen (afschermkappen die de lamp aan de boven- en Zijkant afschermen) Diffuse verlichting wordt maximaal vermeden.

Bespreking verscherpte natuurtoets

Het habitatrichtlijngebied overlapt grotendeels met de perimeter van het VEN-gebied. Het projectgebied bevindt zich echter wel buiten de perimeter van het VEN (grenzend aan). Voor de effectbeoordeling (indirecte effecten) verwijst ons Agentschap naar de bespreking passende beoordeling.

Bespreking stedenbouwkundige vergunning/ beleid

Aanvullend op bovenstaande en eerder verleend advies stelt ons Agentschap vast dat:

- Het perceel volgens de biologische waarderingskaart een waardevol grasland (hp+) is;
- Het perceel een schiereiland vormt in eerder genoemde plas;

- Het perceel bevindt zich in de beekvallei (effectief overstromingsgebied) van de Molenbeek welke wordt aangeduid als te behouden en te versterken natuurverbinding;
- Door de biologische waarderingskaart wordt het gebied als faunistisch waardevol aangeduid;
- Volgens de visievorming die werd uitgevoerd in het kader van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (RSV) met name de Afbakening van de gebieden van de natuurlijke en agrarische structuur (AGNAS) bevindt de plas en omgeving zich in 'De Vallei van de Kleine Nete tussen Nijlen en Albertkanaal en vallei van de Molenbeek' waarbij een behoud en versterking van de natuurwaarden dient te worden vooropgesteld. Extensief recreatief medegebruik wordt daarbij niet uitgesloten.

Op basis van bovenstaande concludeert ons Agentschap dat de vergunningsaanvraag in huidige context (met omheining en vooropgestelde verlichting) niet verenigbaar is met de beleidslijnen die rond dit gebied worden gevormd. Ook het onderzoek naar vermijdbare schade (artikel 16 natuurdecreet) is ontoereikend. Deze impact is mitigeerbaar mits het naleven van de voorwaarden voorzien in de bespreking passende beoordeling en onder voorwaarde dat geen omheining wordt voorzien.

Indien dergelijke voorwaarden niet kunnen opgelegd worden in de context van een bouwaanvraag kunnen betekenisvolle effecten ons inzien in het kader van de passende beoordeling niet worden uitgesloten. In dit geval is ons inzien ook de natuurtoets ontoereikend immers ontbreekt een onderzoek naar alternatieve inplanting, onderzoek tegen gaan vermijdbare schade (artikel 16 natuurdecreet) bv. voor verlichting, omheining, oefenmomenten overdag,...).

Conclusie

Op basis van bovenstaande uiteenzetting verleent het Agentschap voor Natuur en Bos een **gunstig advies mits naleving van de volgende voorwaarden:**

- De verlichting wordt enkel gebruikt wanneer strikt noodzakelijk en maximaal 2 maal per week gedurende maximaal 3uur per avond;
- De verlichting straalt enkel het doelgebied/perceel 323c aan;
- De verlichting is monochromatisch, rood/amberkleurig;
- Er wordt gewerkt met full cutoff-armaturen (afschermkappen die de lamp aan de boven- en zijkant afschermen). Diffuse verlichting wordt maximaal vermeden.
- Er wordt geen omheining voorzien.

De vergunningverlenende overheid kan de vergunning slechts toekennen mits naleving van deze voorwaarden.

Onderstaande direct werkende normen zijn hierbij van toepassing:

Artikel 16 Decreet betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu van 21.10.1997

Artikel 36ter §4 Decreet betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu 21.10.1997

...

Het college van burgemeester en schepenen weigert op 26 februari 2018 een stedenbouwkundige vergunning aan de verzoekende partij. Het college beslist:

“ ...

Toetsing aan de regelgeving en de stedenbouwkundige voorschriften of verkavelingsvoorschriften.

De aanvraag ligt in het gewestplan Turnhout. De aanvraag ligt volgens dit gewestplan in gebied voor dagrecreatie.

(...)

Gelet op de weigering van de stedenbouwkundige vergunning van 15 maart 2017 met gemeentelijk kenmerk 871.1-2016.145 voor de aanleg van hondensportterrein: - dat de aanvraag geweigerd werd na bindend advies van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar naar aanleiding van een ongunstig advies van het Agentschap Natuur en Bos door de ligging in het habitatrictlijngebied 'Valleigebied van de Kleine Nete met brongebieden, moerassen en heiden.'

Ten opzichte van de vorige aanvraag werd de cafetaria weg gelaten.

De aanvraag betreft de aanleg van een hondenopleiding terrein met berging en lichtmasten.

De berging en omheining zijn reeds geplaatst. Er is geen pv opgesteld.

De aanvraag is principieel in overeenstemming met het gewestplan.

Toetsing aan de goede ruimtelijke ordening.

Overwegende dat het terrein zal aangelegd worden als hondenopleidingsterrein voor sportbeoefening met Duitse herdershonden, max. 10 en waar per training m.a.w. 2 keer 2 honden aanwezig zullen zijn. Er zullen nooit 10 honden tegelijk aanwezig zijn op een training.

De aanvraag omvat volgende werken:

- Groene afsluitingsdraad van 1,20m hoogte rondom het terrein.*
- Berging 3m x 6m voor de opslag van materiaal*
- Plaatsing van 6 lichtmasten.*

Overwegende dat er voldoende parkeergelegenheid is op het eigen terrein ende aangevraagde constructies eigen zijn aan een hondenclub.

De berging wordt voorzien in een groene kleur in de hoek van het perceel.

Overwegende dat een kleinschalig hondenopleidingsterrein functioneel inpasbaar is doch in het advies van ANB wordt gesteld dat er geen omheining mag geplaatst worden. Aangezien een omheining een noodzakelijke constructie is om een veilige omgeving te garanderen voor zowel honden en trainers op het trainingsveld als voor de wandelaar, fietsers, omwonenden, Een terrein zonder omheining is hoe dan ook niet mogelijk. Aangezien de vergunning enkel verleend kan worden onder de voorwaarde dat er geen omheining mag geplaatst worden en deze noodzakelijk is voor de hondenclub wordt er beslist dat de vergunning geweigerd wordt.

Watertoets

(...)

BIJGEVOLG BESLIST HET COLLEGE VAN BURGEMEESTER EN SCHEPENEN IN DE ZITTING VAN 26 FEBRUARI 2018 HET VOLGENDE:

Het college van burgemeester en schepenen weigert de stedenbouwkundige vergunning omwille van de voorwaarde van het Agentschap Natuur en Bos dat een omheining niet is

toegestaan. Een omheining is een noodzakelijke constructie om een hondenopleidingsterrein aan te leggen en honden te trainen.

...

Tegen die beslissing tekent de verzoekende partij op 23 maart 2018 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 24 mei 2018 om het beroep voorwaardelijk in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen. Hij adviseert:

“ ...

8. LEGALITEIT: voorwaardelijk OK

Planningscontext:

- Gewestplan Turnhout (goedgekeurd bij KB van 30 september 1977): dagrecreatiegebied en agrarisch gebied
- Verordeningen: gewestelijke stedenbouwkundige verordening hemelwater
- Water: geen overstromingsgevoelig gebied

Overeenstemming:

- Gewestplan: wel
- Gewestelijke stedenbouwkundige verordening hemelwater: niet van toepassing
- Watertoets: wel
- Sectorwetgeving: voorwaardelijk
- Milieueffectenrapport (artikel 4.7.14) VCRO: niet vereist

Toelichting:

De aanvraag is principieel in overeenstemming met de planologische bestemming van het gewestplan.

Volgens het vastgestelde gewestplan van Turnhout (goedgekeurd bij KB van 30 september 1977) situeert de aanvraag zich in dagrecreatiegebied en agrarisch gebied.

(...)

Het Agentschap voor Natuur en Bos (ANB) heeft over de aanvraag voorwaardelijk gunstig advies uitgebracht op 29 november 2017.

Dit advies luidt als volgt:

“ ... ”

Beoordeling van dit advies door de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar:

Uit dit advies kan worden geconcludeerd dat:

- *Er geen effectief habitat wordt waargenomen op de projectsite;*
- *Er geen interferentie ontstaat met zoekzones voor het habitat 91E0;*

- *Rekening houdend met de vooropgestelde beperkte uitbating, de uitbating in deze vorm niet tot significante effecten zal leiden t.a.v. de natuurlijke kenmerken van de speciale beschermingszone*
- *De significante lichtverstoring t.a.v. vleermuizen kan worden gemitigeerd door het opleggen van volgende voorwaarden:*
 - *De verlichting wordt enkel gebruikt wanneer strikt noodzakelijk en maximaal 2 maal per week gedurende maximaal 3uur per avond;*
 - *De verlichting straalt enkel het doelgebied/perceel 323c aan;*
 - *De verlichting is monochromatisch, rood/amberkleurig;*
 - *Er wordt gewerkt met full cutoff-armaturen (afschermkappen die de lamp aan de boven- en zijkant afschermen). Diffuse verlichting wordt maximaal vermeden.*
- *Er geen omheining mag worden geplaatst.*

Dit advies wordt bijgetreden, behalve wat de voorwaarde m.b.t. het niet plaatsen van een omheining betreft.

ANB geeft in zijn advies geen motivatie aan waarom geen omheining zou kunnen worden geplaatst. Bovendien kunnen de in het advies aangehaalde soorten (reiger, blauwborst, ijsvogel, vleermuizen) geen hinder ondervinden van een lage omheining. Deze omheining wordt ook op voldoende afstand van de rondliggende oevers voorzien, zodat de soorten niet gehinderd worden in het betreden van de oevers.

Ook amfibieën en insecten die in de vijver kunnen voorkomen ondervinden geen hinder van de omheining, aangezien zij wordt uitgevoerd met een groene draad met rechthoekige mazen, die door deze soorten penetreerbaar is.

Er wordt dan ook voorgesteld om de voorwaarden uit het advies over te nemen, behalve wat de voorwaarde m.b.t. het niet oprichten van de omheining betreft.

Er hoeft geen milieueffectenrapport te worden opgesteld.

(...)

9. GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING: OK

Omgeving:

De aanvraag is gelegen aan het einde van de Grote Beekstraat. De projectsite wordt als een schiereiland aan 3 zijde omringd door de gemeentelijke (vis)vijver, die op zijn beurt paalt aan de E313.

Deze recreatieve zone paalt aan de noordzijde van het natuurgebied 'Viersels Gebroekt'.

De aanvraag is functioneel inpasbaar in deze recreatieve zone.

Het voorzien van een hondensportterrein heeft een recreatief karakter. Het type uitbating en de lage frequentie van het gebruik van het terrein, maakt dat deze functie een correcte overgang vormt tussen de recreatieve visvijver en het zuidelijk gelegen natuurgebied.

De mobiliteitsimpact van de aanvraag is aanvaardbaar.

De aanvraag voorziet in een beperkt gebruik van 2 trainingen per week met max. 10 honden. Iedere training zal bestemmingsverkeer veroorzaken, maar er is voldoende parkeergelegenheid op het eigen terrein.

Visueel-vormelijk is het aangevraagde aanvaardbaar.

De aanvraag voorziet een berging en een omheining als constructies om het terrein voor de nieuwe functie in te richten.

De berging is beperkt van oppervlakte en wordt uitgevoerd in een groene kleur. De visuele impact op de omgeving is beperkt.

De omheining wordt uitgevoerd in een groene draadstructuur met rechthoekige mazen. Zoals eerder in dit verslag reeds aangehaald geeft een dergelijke omheining geen significante hinder t.o.v. de aanwezige natuurwaarden en frequenterende soorten.

De draad heeft een beperkte hoogte en is visueel doorwaadbaar, waardoor ook de visuele impact op de omgeving beperkt blijft.

Er worden geen overmatige hinderaspecten verwacht.

In tegenstelling tot wat door bezwaarindieners (tijdens het openbaar onderzoek) wordt gesteld, vermeldt ANB dat er geen significante geluidsverstoring zal plaatsvinden door de aangevraagde uitbating. Dit deel van het advies van ANB wordt bijgetreden.

10. VOORSTEL TOT BESLISSING

Ontvankelijkheid:

- VZW 18 Neteland: OK

Beroep:

- VZW 18 Neteland: voorwaardelijk ingewilligd

Beslissing: voorwaardelijke vergunning

Toelichting:

Een vergunning wordt verleend overeenkomstig de voorwaarden opgenomen in het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos, mits schrapping van de voorwaarde met betrekking tot het niet plaatsen van de omheining.

...

Na de hoorzitting van 29 mei 2018 verklaart de verwerende partij het beroep op 31 mei 2018 ongegrond en weigert een stedenbouwkundige vergunning. De verwerende partij beslist:

“ ...

3. OMSCHRIJVING EN HISTORIEK VAN DE AANVRAAG

Omschrijving:

De aanvraag omvat het wijzigen van de functie van een terrein naar hondenopleidingsterrein met een berging en lichtmasten.

De aangevraagde berging heeft een breedte van 3 m, een lengte van 5,96 m en een hoogte van 1,80 m. Ze wordt ingeplant op 3 m uit de voorste en de linker perceelsgrens.

Rondom het terrein wordt een omheining voorzien die bestaat uit groene draad met rechthoekige mazen. Deze heeft een hoogte van 1,20 m.

(...)

9. BEOORDELING

Uit de onderstaande motivering blijkt dat de aanvraag niet in overeenstemming is met de wettelijke bepalingen en de goede ruimtelijke ordening.

De aanvraag is principieel in overeenstemming met de planologische bestemming van het gewestplan.

Volgens het vastgestelde gewestplan van Turnhout (goedgekeurd bij KB van 30 september 1977) situeert de aanvraag zich in dagrecreatiegebied en agrarisch gebied.

(...)

Het Agentschap voor Natuur en Bos (ANB) heeft over de aanvraag voorwaardelijk gunstig advies uitgebracht op 29 november 2017.

Dit advies luidt als volgt:

(hiervoor reeds geciteerd)

Beoordeling van dit advies door de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar (PSA):

Uit dit advies kan worden geconcludeerd dat:

- *Er geen effectief habitat wordt waargenomen op de projectsite;*
- *Er geen interferentie ontstaat met zoekzones voor het habitat 91E0;*
- *Rekening houdend met de vooropgestelde beperkte uitbating, de uitbating in deze vorm niet tot significante effecten zal leiden t.a.v. de natuurlijke kenmerken van de speciale beschermingszone*
- *De significante lichtverstoring t.a.v. vleermuizen kan worden gemitigeerd door het opleggen van volgende voorwaarden:*
 - *De verlichting wordt enkel gebruikt wanneer strikt noodzakelijk en maximaal 2 maal per week gedurende maximaal 3uur per avond;*
 - *De verlichting straalt enkel het doelgebied/perceel 323c aan;*
 - *De verlichting is monochromatisch, rood/amberkleurig;*
 - *Er wordt gewerkt met full cutoff-armaturen (afschermkappen die de lamp aan de boven- en zijkant afschermen). Diffuse verlichting wordt maximaal vermeden.*
- *Er geen omheining mag worden geplaatst.*

Dit advies wordt bijgetreden, behalve wat de voorwaarde m.b.t. het niet plaatsen van een omheining betreft.

ANB geeft in zijn advies geen motivatie aan waarom geen omheining zou kunnen worden geplaatst. Bovendien kunnen de in het advies aangehaalde soorten (reiger, blauwborst,

ijsvogel, vleermuizen) geen hinder ondervinden van een lage omheining. Deze omheining wordt ook op voldoende afstand van de rondliggende oevers voorzien, zodat de soorten niet gehinderd worden in het betreden van de oevers.

Ook amfibieën en insecten die in de vijver kunnen voorkomen ondervinden geen hinder van de omheining, aangezien zij wordt uitgevoerd met een groene draad met rechthoekige mazen, die door deze soorten penetreerbaar is.

Er wordt dan ook voorgesteld om de voorwaarden uit het advies over te nemen, behalve wat de voorwaarde m.b.t. het niet oprichten van de omheining betreft.

Beoordeling van dit advies door de deputatie:

Het standpunt van de PSA omtrent het (niet) plaatsen van een omheining wordt niet bijgetreden. De natuurwaarde van het perceel dient optimaal te worden gerespecteerd en het advies van het agentschap voor Natuur en Bos (als expertise-orgaan ter zake) dient dan ook strikt te worden nageleefd.

Er hoeft geen milieueffectenrapport te worden opgesteld.

(...)

De aanvraag is niet in overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening.

Bij de beoordeling van het aangevraagde is rekening gehouden met de in de omgeving bestaande toestand. De overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening wordt beoordeeld aan de hand van aandachtspunten en criteria die betrekking hebben op de functionele inpasbaarheid, de mobiliteitsimpact, de schaal, het ruimtegebruik en de bouwdichtheid, visueel-vormelijke elementen, cultuurhistorische aspecten en het bodemreliëf, en op hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen. Het aangevraagde werd met inachtneming van al deze aspecten onderzocht. Er wordt dieper ingegaan op de voor de aanvraag noodzakelijke of relevante elementen.

Omgeving:

De aanvraag is gelegen aan het einde van de Grote Beekstraat. De projectsite wordt als een schiereiland aan 3 zijde omringd door de gemeentelijke (vis)vijver, die op zijn beurt paalt aan de E313.

Deze recreatieve zone paalt aan de noordzijde van het natuurgebied 'Viersels Gebroekt'.

De aanvraag is functioneel inpasbaar in deze recreatieve zone.

Het voorzien van een hondensportterrein heeft een recreatief karakter. Het type uitbating en de lage frequentie van het gebruik van het terrein, maakt dat deze functie een correcte overgang vormt tussen de recreatieve visvijver en het zuidelijk gelegen natuurgebied.

De mobiliteitsimpact van de aanvraag is aanvaardbaar.

De aanvraag voorziet in een beperkt gebruik van 2 trainingen per week met max. 10 honden. Iedere training zal bestemmingsverkeer veroorzaken, maar er is voldoende parkeergelegenheid op het eigen terrein.

Visueel-vormelijk is het aangevraagde aanvaardbaar.

De aanvraag voorziet een berging en een omheining als constructies om het terrein voor de nieuwe functie in te richten.

De berging is beperkt van oppervlakte en wordt uitgevoerd in een groene kleur. De visuele impact op de omgeving is beperkt.

De omheining wordt uitgevoerd in een groene draadstructuur met rechthoekige mazen. Zoals eerder in dit verslag reeds aangehaald geeft een dergelijke omheining geen significante hinder t.o.v. de aanwezige natuurwaarden en frequenterende soorten. De draad heeft een beperkte hoogte en is visueel doorwaadbaar, waardoor ook de visuele impact op de omgeving beperkt blijft.

De deputatie oordeelt dat er de veiligheid van de passanten op het aanpalende wandelpad niet kan worden gegarandeerd.

Indien het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos strikt wordt nageleefd, kan geen omheining worden geplaatst langsheen het hondensportterrein. Hierdoor is er geen fysieke afscheiding tussen het terrein waar de (herders)honden worden getraind en een bestaand wandelpad dat langs dit terrein gelegen is. De aanvrager geeft zelf aan dat dit een onveilige situatie creëert.

Zelfs indien het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos met betrekking tot het niet oprichten van een omheining niet zou worden gevolgd, treedt de deputatie het standpunt van het CBS (cfr. hoorzitting van 29 mei 2018) bij, waarin wordt gesteld dat een omheining met een hoogte van 1,20 m onvoldoende hoog is om de veiligheid van passanten op het naastgelegen wandelpad te garanderen gelet op het type honden dat zal worden getraind (herdershonden).

B E S L U I T

Artikel 1 – Het beroep van VZW 18 Neteland (vergunningsaanvrager), tegen het besluit van 26 februari 2018 van het college van burgemeester en schepenen van Zandhoven, waarbij de vergunning tot de aanleg van een honden opleidingsterrein met berging en lichtmasten wordt geweigerd, op een terrein, gelegen Grote Beekstraat ZN, afdeling 4, sectie B, nr. 323 C, wordt niet ingewilligd.

*Geen vergunning wordt verleend.
...*

Dat is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

1.

In dit middel roept de verzoekende partij de schending in van het materieel motiveringsbeginsel en het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

De verzoekende partij stelt samenvattend dat de verwerende partij niet afdoende motiveert waarom zij afwijkt van de beoordeling van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar met betrekking tot het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos van 29 november 2017.

Zij stelt tevens dat de bestreden beslissing tegenstrijdig is daar enerzijds wordt geoordeeld dat het advies van ANB strikt moet worden nageleefd om de natuurwaarde van het perceel te respecteren en anderzijds wordt besloten dat de aangevraagde omheining geen impact heeft op de natuurwaarden en aanwezige soorten. De verzoekende partij verwijt de verwerende partij tevens dat zij niet afdoende motiveert waarom een omheining zoals voorzien in de vergunningsaanvraag niet toegelaten is en dat zij evenmin gebruik maakt van de mogelijkheid om een hogere omheining als vergunningsvoorwaarde op te leggen.

De verzoekende partij licht toe dat het Agentschap voor Natuur en Bos op 29 november 2017 een voorwaardelijke gunstig advies heeft verleend. De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar treedt dit advies bij, behalve wat de voorwaarde met betrekking tot het niet plaatsen van de omheining betreft. De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar meent dat het Agentschap voor Natuur en Bos niet motiveert waarom geen omheining geplaatst zou kunnen worden. De in het advies aangehaalde soorten en de amfibieën en/of insecten kunnen volgens de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar geen hinder ondervinden van een lage omheining.

De verzoekende partij voert aan dat de verwerende partij de motivatie van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar volledig naast zich neerlegt en zich beperkt tot de bewering dat het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos strikt moet worden nageleefd.

De verwerende partij stelt nochtans in haar beslissing dat deze omheining geen significante hinder tegenover de aanwezige natuurwaarden en frequenterende soorten veroorzaakt.

De verzoekende partij stelt dat de motieven die aan de beslissing ten grondslag liggen tegenstrijdig, onjuist en niet precies zijn, daar enerzijds wordt geoordeeld dat het advies strikt na te leven is en anderzijds wordt geoordeeld dat de aangevraagde omheining geen impact heeft op de natuurwaarden en aanwezige soorten.

De verzoekende partij concludeert dat de verwerende partij:

- niet op afdoende wijze motiveert waarom zij afwijkt van het standpunt van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar;
- de weigeringsbeslissing steunt op een niet-gemotiveerd advies van het Agentschap voor Natuur en Bos;
- zichzelf tegenspreekt in de bestreden beslissing;
- niet afdoende onderzoekt en motiveert waarom er geen omheining zou morgen worden voorzien conform de aanvraag.

2.

De verwerende partij citeert uit de motieven van de procedurele voorgaanden en antwoordt dat de redenen om af te wijken van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar duidelijk en draagkrachtig zijn.

Zij stelt dat het Agentschap voor Natuur en Bos het terzake bevoegde expertise-orgaan is en dat het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos dan ook strikt moet worden nageleefd. De verwerende partij licht toe dat het Agentschap voor Natuur en Bos een verplicht te consulteren adviesinstantie is overeenkomstig artikel 4.7.16, §1 VCRO *juncto* artikel 1, 9° van het Besluit van de Vlaamse regering van 5 juni 2009 tot aanwijzing van de instanties die over een vergunningsaanvraag advies verlenen omwille van de ligging in Habitatrichtlijngebied (artikel 36ter Natuurdecreet)

Artikel 4.3.3.VCRO bepaalt dat een vergunning geweigerd moet worden als uit een verplicht in te winnen advies blijkt dat het aangevraagde strijdig is met direct werkende normen binnen andere beleidsvelden dan de ruimtelijke ordening, tenzij door het opleggen van voorwaarden de naleving van sectorale regelgeving gewaarborgd wordt.

Het Agentschap voor Natuur en Bos besloot tot een strijdigheid met directe werkende normen uit de natuurwetgeving omdat de natuurtoets en het onderzoek naar de vermijdbare schade onvoldoende werden doorgevoerd, zodat betekenisvolle effecten in het kader van de passende beoordeling niet konden worden uitgesloten. De geformuleerde voorwaarden dienen ervoor te zorgen dat het risico op betekenisvolle effecten of vermijdbare schade wel wordt uitgesloten.

De verwerende partij meent dat zij terecht geoordeeld heeft dat het advies strikt toe te passen is, en de voorwaarde met betrekking tot de omheining niet ter zijde geschoven kan worden. In het geval dat het adviesorgaan een strijdigheid met direct werkende normen vaststelt, heeft de vergunningverlenende overheid immers geen beoordelingsbevoegdheid meer om de strijdigheid met de direct werkende normen te toetsen. Het verplicht in te winnen advies is in dat geval bindend.

De verwerende partij voert tevens aan dat de verzoekende partij ten onrechte stelt dat het Agentschap voor Natuur en Bos geen enkele motivatie geeft waarom geen omheining geplaatst zou mogen worden.

De verwerende partij merkt vooreerst op dat de verzoekende partij niet verduidelijkt op welke juridische grondslag het beweerdelijk gebrek in het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos kan leiden tot een nietigverklaring van de bestreden weigeringsbeslissing. De verwerende partij stelt dat het inhoudelijk bekritisieren van de bestreden beslissing, zonder een onregelmatigheid aan te voeren, niet beschouwd kan worden als een ontvankelijk middel.

Uit het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos blijkt bovendien dat in het aanvraagdossier onvoldoende elementen voorhanden waren om betekenisvolle effecten uit te sluiten. Het ontbreken van informatie/een passende beoordeling kon worden geredimeerd door het opleggen van voorwaarden. De verwerende partij meent dan ook dat het niet aan het Agentschap voor Natuur en Bos toekwam om te motiveren waarom er wel negatieve effecten zouden zijn als gevolg van de omheining, maar het komt in principe aan de verzoekende partij als aanvrager toe om aan te tonen dat betekenisvolle effecten kunnen worden uitgesloten. Als significante gevolgen voor het gebied niet kunnen worden uitgesloten, volgt uit artikel 36ter, §3 en §4 Natuurbehoudsdecreet dat een passende beoordeling vereist is.

De verwerende partij besluit dat het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos dus correct en draagkrachtig was en er alleszins geen grond was voor de verwerende partij om hieraan voorbij te gaan.

De verwerende partij bevestigt dat bij de beoordeling van de visueel-vormelijke aspecten wordt aangegeven dat de omheining geen significante hinder ten aanzien van de aanwezige natuurwaarden en soorten inhoudt aangezien de draad een beperkte hoogte heeft en visueel doorwaadbaar is, maar dat zij hiermee enkel de visueel-vormelijke aspecten heeft willen beoordelen en de bestreden beslissing dus geen interne tegenstrijdigheden bevat. De vermelding “zoals eerder in dit verslag reeds aangehaald” werd volgens de verwerende partij per vergissing overgenomen uit het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar.

Uit de motivering van de volledige bestreden beslissing blijkt, aldus de verwerende partij, dat er zich visueel-vormelijk geen probleem stelt, doch er stelde zich wel een probleem op basis van het verbindend advies van het Agentschap voor Natuur en Bos waarin werd vastgesteld dat onvoldoende informatie voorhanden was om betekenisvolle effecten in de zin van het Natuurdecreet te kunnen uitsluiten. De verwerende partij betoogt dan ook dat de verzoekende partij er geen belang bij heeft om deze beweerdelijke tegenstrijdigheid in te roepen. De motieven van de bestreden weigeringsbeslissing zijn duidelijk en uit het verzoekschrift blijkt ook dat de verzoekende partij deze begrepen heeft.

Tot slot stelt de verzoekende partij louter in de aanhef van het eerste middel nog dat de verwerende partij zich niet de moeite heeft getroost om een hogere omheining als vergunningsvoorwaarde op te leggen om de vergunning alsnog onder voorwaarden toe te kennen, doch zij gaat daar in dit middel niet verder op in.

De verwerende partij verwijst naar artikel 15, 5° Procedurebesluit waarin wordt bepaald dat het verzoekschrift de middelen dient te bevatten en dat een middel bestaat uit de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginsel van behoorlijk bestuur en de omschrijving van de wijze waarop deze worden geschonden. Bij gebrek aan onderbouwing moet dit onderdeel van het eerste middel volgens de verwerende partij als onontvankelijk worden afgewezen. Ondergeschikt voegt de verwerende partij er aan toe dat een hogere omheining gelet op het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos niet kon worden opgelegd als vergunningsvoorwaarde.

3.

In haar wederantwoordnota voegt de verzoekende partij nog toe dat haar eerste vergunningsaanvraag weliswaar was afgewezen, doch dat er vervolgens diverse voorbesprekingen plaatsvonden met de gemeente en het Agentschap voor Natuur en Bos vóór indiening van een aangepaste aanvraag. De verzoekende partij stelt tevens dat zij wel degelijk voldoende onderzoek heeft gedaan naar vermijdbare schade in de zin van artikel 16 Natuurdecreet, nu zij heeft voorzien in een oplossing voor de verlichting en heeft afgezien van de bouw van een kantine. Voorts heeft zij een groene omheining voorzien die opgaat in de natuur, daar waar reeds een omheining aanwezig was. Bovendien houdt de verzoekende partij de activiteit kleinschalig en beperkt zij het aantal trainingen tot tweemaal per week.

De verzoekende partij stelt dat het Agentschap voor Natuur en Bos oordeelt dat “de uitbating in zijn huidige vorm” en dus met aanwezigheid van de omheining die door het Agentschap gekend en aanvaard was, niet tot significante effecten zal leiden ten aanzien van de speciale beschermingszone.

Verder in haar advies geeft het Agentschap weliswaar aan dat het project zou kunnen leiden tot significante effecten, doch daarbij wordt expliciet gewezen op de impact van de verlichting op habitat van vleermuizen. De significante effecten hebben derhalve betrekking op de verlichting en om deze te voorkomen, worden voorwaarden opgelegd waaraan de verzoekende partij kan voldoen. De verzoekende partij meent dat de verwerende partij haar beslissing dan ook niet genomen heeft op basis van volledige, laat staan correcte, informatie.

Verder werpt de verzoekende partij op dat de verwerende partij in haar antwoordnota stelt dat ze de vergunning heeft geweigerd omdat in het aanvraagdossier informatie zou ontbreken die een onderzoek naar de vermijdbare schade mogelijk maakt. Volgens de verzoekende partij blijkt dit niet uit de bestreden beslissing zelf en zij acht dit ook niet correct. De verzoekende partij stelt dat zij zich enkel kon verweren ten aanzien van het overzicht van de haar opgelegde voorwaarden, waarbij geen achterliggende verduidelijking werd verschaft waarom een omheining niet toegelaten was of een risico zou vormen voor de fauna of natuurwaarden. Zij leest daarvan een bevestiging in het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, dat evenwel niet werd gevolgd.

Zij voegt eraan toe dat uit het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos geenszins blijkt waarom een omheining een negatief effect zou kunnen teweegbrengen en dat hierin wordt gesteld dat er geen significante effecten verwacht worden van de uitbating in zijn huidige vorm. De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar stelde in zijn verslag tevens vast dat het Agentschap voor Natuur en Bos niet motiveert waarom geen omheining geplaatst zou mogen worden.

Tot slot stelt de verzoekende partij vast dat in het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos wordt verwezen naar beleidslijnen, maar dat niet wordt verduidelijkt in welke mate de aanvraag daarmee onverenigbaar is. Plots komt de omheining ter sprake daar waar er bij de passende beoordeling niets over werd vermeld. Het Agentschap stelt dat het onderzoek naar de vermijdbare schade ontoereikend zou zijn, doch artikel 16 Natuurdecreet legt enkel een verplichting op aan de overheid om een onderzoek te verrichten naar vermijdbare schade. De verzoekende partij heeft bij haar aanvraag een begeleidende nota en stukken gevoegd, opgemaakt na overleg met het Agentschap. Tijdens de gesprekken met het Agentschap voor Natuur en Bos werden er geen opmerkingen gemaakt inzake de omheining, zodat een bijkomende toelichting niet vereist was.

De verzoekende partij meent dat zij heeft voldaan artikel 36~~ter~~, §3 Natuurdecreet, nu zij alles heeft gedaan om een passende beoordeling mogelijk te maken en daartoe haar aanvraag heeft voorbereid in overleg met het Agentschap voor Natuur en Bos. Plots en ongemotiveerd stelt het Agentschap de vereiste dat geen omheining mag worden geplaatst. De verzoekende partij acht de motieven van de bestreden beslissing dan ook onduidelijk, daar zij gebaseerd zijn op een advies dat ongemotiveerd, tegenstrijdig en onvolledig is, zodat dit motiveringsgebrek tevens de bestreden beslissing aantast.

Beoordeling door de Raad

1.

Uit de gegevens van het dossier blijkt dat de verzoekende partij met haar aanvraag een stedenbouwkundige vergunning beoogt voor het aanleggen van een hondensportterrein met opbergruimte (6x3 m) en zes verlichtingspalen. Rondom het terrein wordt een omheining voorzien die bestaat uit een groene draad met rechthoekige mazen, met een hoogte van 1,20 m.

Het wordt niet betwist dat de inplanting van het honden opleidingsterrein wordt voorzien binnen de perimeter van de Speciale Beschermingszone (SBZ) van het Habitatrichtlijngebied Vallei van de Kleine Nete met brongebieden, moerassen en heiden.

2.

2.1

Het Agentschap voor Natuur en Bos heeft op grond van artikel 36ter Natuurdecreet een voorwaardelijk gunstig advies verstrekt. Hierin wordt in het bijzonder het volgende overwogen:

“ ...

Bespreking stedenbouwkundige vergunning/ beleid

Aanvullend op bovenstaande en eerder verleend advies stelt ons Agentschap vast dat:

- *Het perceel volgens de biologische waarderingskaart een waardevol grasland (hp+) is;*
- *Het perceel een schiereiland vormt in eerder genoemde plas;*
- *Het perceel bevindt zich in de beekvallei (effectief overstromingsgebied) van de Molenbeek welke wordt aangeduid als te behouden en te versterken natuurverbinding;*
- *Door de biologische waarderingskaart wordt het gebied als faunistisch waardevol aangeduid;*
- *Volgens de visievorming die werd uitgevoerd in het kader van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (RSV) met name de Afbakening van de gebieden van de natuurlijke en agrarische structuur (AGNAS) bevindt de plas en omgeving zich in 'De Vallei van de Kleine Nete tussen Nijlen en Albertkanaal en vallei van de Molenbeek' waarbij een behoud en versterking van de natuurwaarden dient te worden vooropgesteld. Extensief recreatief medegebruik wordt daarbij niet uitgesloten.*

Op basis van bovenstaande concludeert ons Agentschap dat de vergunningsaanvraag in huidige context (met omheining en vooropgestelde verlichting) niet verenigbaar is met de beleidslijnen die rond dit gebied worden gevormd. Ook het onderzoek naar vermijdbare schade (artikel 16 natuurdecreet) is ontoereikend. Deze impact is mitigeerbaar mits het naleven van de voorwaarden voorzien in de bespreking passende beoordeling en onder voorwaarde dat geen omheining wordt voorzien.

Indien dergelijke voorwaarden niet kunnen opgelegd worden in de context van een bouwaanvraag kunnen betekenisvolle effecten ons inzien in het kader van de passende beoordeling niet worden uitgesloten. In dit geval is ons inzien ook de natuurtoets ontoereikend immers ontbreekt een onderzoek naar alternatieve inplanting, onderzoek tegen gaan vermijdbare schade (artikel 16 natuurdecreet) bv. voor verlichting, omheining, oefenmomenten overdag,...).

Conclusie

*Op basis van bovenstaande uiteenzetting verleent het Agentschap voor Natuur en Bos een **gunstig advies mits naleving van de volgende voorwaarden:***

- *De verlichting wordt enkel gebruikt wanneer strikt noodzakelijk en maximaal 2 maal per week gedurende maximaal 3uur per avond;*
- *De verlichting straalt enkel het doelgebied/perceel 323c aan;*
- *De verlichting is monochromatisch, rood/amberkleurig;*
- *Er wordt gewerkt met full cutoff-armaturen (afschermkappen die de lamp aan de boven- en zijkant afschermen). Diffuse verlichting wordt maximaal vermeden.*
- *Er wordt geen omheining voorzien.*

De vergunningverlenende overheid kan de vergunning slechts toekennen mits naleving van deze voorwaarden.

Onderstaande direct werkende normen zijn hierbij van toepassing:
Artikel 16 Decreet betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu van 21.10.1997
Artikel 36ter §4 Decreet betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu 21.10.1997
...

2.2

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 24 mei 2018 dat voornoemd advies van het Agentschap voor Natuur en Bos kan worden bijgetreden, behalve wat de voorwaarde betreft dat er geen omheining mag worden geplaatst. Zij stelt in het bijzonder het volgende:

“ ...

ANB geeft in zijn advies geen motivatie aan waarom geen omheining zou kunnen worden geplaatst. Bovendien kunnen de in het advies aangehaalde soorten (reiger, blauwborst, ijsvogel, vleermuizen) geen hinder ondervinden van een lage omheining. Deze omheining wordt ook op voldoende afstand van de rondliggende oevers voorzien, zodat de soorten niet gehinderd worden in het betreden van de oevers.

Ook amfibieën en insecten die in de vijver kunnen voorkomen ondervinden geen hinder van de omheining, aangezien zij wordt uitgevoerd met een groene draad met rechthoekige mazen, die door deze soorten penetreerbaar is.

Er wordt dan ook voorgesteld om de voorwaarden uit het advies over te nemen, behalve wat de voorwaarde m.b.t. het niet oprichten van de omheining betreft.

...”

2.3

De verwerende partij weigert de aangevraagde vergunning op grond van de volgende motieven:

“ ...

Beoordeling van dit advies door de deputatie:

Het standpunt van de PSA omtrent het (niet) plaatsen van een omheining wordt niet bijgetreden. De natuurwaarde van het perceel dient optimaal te worden gerespecteerd en het advies van het agentschap voor Natuur en Bos (als expertise-orgaan ter zake) dient dan ook strikt te worden nageleefd.

(...)

De deputatie oordeelt dat er de veiligheid van de passanten op het aanpalende wandelpad niet kan worden gegarandeerd.

Indien het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos strikt wordt nageleefd, kan geen omheining worden geplaatst langs het hondensportterrein. Hierdoor is er geen fysieke afscheiding tussen het terrein waar de (herders)honden worden getraind en een bestaand wandelpad dat langs dit terrein gelegen is.

De aanvrager geeft zelf aan dat dit een onveilige situatie creëert.

Zelfs indien het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos met betrekking tot het niet oprichten van een omheining niet zou worden gevolgd, treedt de deputatie het standpunt van het CBS (cfr. hoorzitting van 29 mei 2018) bij, waarin wordt gesteld dat een omheining met een hoogte van 1,20 m onvoldoende hoog is om de veiligheid van passanten op het

naastgelegen wandelpad te garanderen gelet op het type honden dat zal worden getraind (herdershonden).

...

De verwerende partij geeft het standpunt van provinciale stedenbouwkundige ambtenaar in de bestreden beslissing uitdrukkelijk weer en motiveert waarom zij van het advies van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, die inzake de omheining een ander standpunt inneemt dan het Agentschap voor Natuur en Bos, afwijkt. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij oordeelt dat het Agentschap voor Natuur en Bos het bevoegde expertise-orgaan is en dat dit advies met het oog op het in stand houden van de in dit advies vermelde natuurwaarden, strikt moet worden nageleefd.

3.

3.1.

De verzoekende partij stelt in essentie dat de verwerende partij in de bestreden beslissing niet afdoende motiveert waarom zij het standpunt van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar niet volgt wat betreft de beoordeling van het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos en waarom er geen omheining mag worden opgericht conform de aanvraag. Zij ziet hierin een schending van de motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

3.2

De motiveringsplicht vereist dat uit de bestreden beslissing duidelijk blijkt op welke overwegingen de verwerende partij zich steunt om al dan niet een stedenbouwkundige vergunning te verlenen, zodat de Raad, bij de uitoefening van zijn legaliteitstoezicht op de bestreden beslissing, kan onderzoeken of het vergunningverlenend bestuursorgaan zijn appreciatiebevoegdheid behoorlijk heeft uitgeoefend en of het is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of het die correct heeft beoordeeld en op basis daarvan rechtmatig en dus niet kennelijk onredelijk de bestreden beslissing heeft kunnen nemen.

Het zorgvuldigheidsbeginsel impliceert dat een vergunningverlenend bestuursorgaan, zoals de verwerende partij, haar beslissing op een zorgvuldige wijze moet voorbereiden en derhalve dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de verwerende partij onder meer om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de bestreden beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen.

Artikel 4.3.3. VCRO stelt het volgende:

“ ...

Indien uit de verplicht in te winnen adviezen blijkt dat het aangevraagde strijdig is met direct werkende normen binnen andere beleidsvelden dan de ruimtelijke ordening, of indien dergelijke strijdigheid manifest reeds uit het aanvraagdossier blijkt, wordt de vergunning geweigerd of worden in de aan de vergunning verbonden voorwaarden waarborgen opgenomen met betrekking tot de naleving van de sectorale regelgeving.

Voor de toepassing van het eerste lid wordt onder « direct werkende normen » verstaan : supranationale, wetskrachtige, reglementaire of beschikkende bepalingen die op zichzelf volstaan om toepasbaar te zijn, zonder dat verdere reglementering met het oog op precisering of vervollediging noodzakelijk.”

In beginsel heeft een advies waarin wordt gewezen op de strijdigheid met direct werkende normen tot gevolg dat de verwerende partij een gebonden bevoegdheid heeft en overeenkomstig artikel 4.3.3. VCRO de vergunning dient te weigeren of minstens aan voorwaarden te onderwerpen om de naleving van de sectorale regelgeving te verzekeren.

3.3

Het wordt zoals gezegd niet betwist dat het aangevraagde is gelegen binnen de perimeter van de SBZ-H Valleigebied van de Kleine Nete met brongebieden, moerassen en heiden. Dit gebied vormt het leefgebied voor soorten als de Ijsvogel en de Blauwhorst en grenst verder tevens aan een VEN-gebied.

Gelet op de ligging in een speciale beschermingszone werd conform artikel 4.7.16, §1 VCRO en artikel 1, 9°, b) van het besluit van de Vlaamse regering tot aanwijzing van de instanties die over een vergunningsaanvraag advies verlenen (hierna: Adviesbesluit) terecht het verplicht advies ingewonnen van het Agentschap voor Natuur en Bos.

In dit advies worden de artikelen 16 en 36ter Natuurdecreet uitdrukkelijk aangeduid als direct werkende normen. De verzoekende partij betwist op zich niet dat de genoemde bepalingen, die uitdrukking geven aan de natuurtoets resp. de habitattoets, “direct werkende normen” zijn in de zin van artikel 4.3.3 VCRO.

Het Agentschap voor Natuur en Bos stelt in zijn advies vast – en dit wordt door geen van de partijen tegengesproken – dat de aanvrager en huidige verzoekende partij geen passende beoordeling heeft gemaakt en dat het project in zijn huidige vorm tot significante effecten kan leiden t.a.v. de SBZ, waarbij in het bijzonder wordt gewezen op de impact van de verlichtingspalen t.a.v. vleermuizen. Deze impact t.a.v. vleermuizen is volgens het Agentschap echter te “mitigeren” door een aantal randvoorwaarden met betrekking tot de werking en uitrusting van de verlichting op te nemen in de vergunning.

Aanvullend stelt het Agentschap onder meer vast dat het perceel zich bevindt *“in de beekvallei (effectief overstromingsgebied) van de Molenbeek welke wordt aangeduid als te behouden en te versterken natuurverbinding”*.

Op basis van het voorgaande concludeert het Agentschap dat met de vergunningsaanvraag *“in huidige context (met omheining en vooropgestelde verlichting)”* betekenisvolle effecten niet kunnen worden uitgesloten, en dat deze impact *“mitigeerbaar is mits het naleven van de voorwaarden voorzien in de bespreking passende beoordeling en onder voorwaarde dat geen omheining wordt voorzien”*.

Het Agentschap stelt duidelijk dat, indien dergelijke voorwaarden niet kunnen worden opgelegd in de bouwvergunning, betekenisvolle effecten niet worden uitgesloten en ook de natuurtoets ontoereikend is.

4.1

Het standpunt van de verzoekende partij dat de verwerende partij niet afdoende motiveert waarom het advies van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar op het vlak van de beoordeling van het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos niet gevolgd wordt en waarom er geen omheining mag worden opgericht conform de aanvraag, kan niet worden gevolgd.

4.2

De Raad merkt vooreerst op dat het niet opgaat om in de fase van de zogenaamde “voortoets” reeds mitigerende maatregelen in rekening te brengen, omdat dit er net op wijst dat er wellicht

significante effecten kunnen optreden, zodat er eerst een passende beoordeling moet worden opgemaakt in het kader waarvan eventuele mitigerende maatregelen kunnen worden onderzocht (Hof van Justitie, 12 april 2018, zaak C-323/17).

Het wordt niet betwist dat de verzoekende partij geen “passende beoordeling” heeft opgesteld en bijgevoegd bij haar aanvraag.

Waar de verzoekende partij in de memorie van wederantwoord stelt dat zij *“alleszins heeft voldaan aan haar verplichting conform art. 36ter, §3 Natuurbehoudsdecreet om een passende beoordeling mogelijk te maken, daar zij haar aanvraag heeft voorbereid in overleg met ANB zelf”*, gaat zij uit van een verkeerde opvatting van het recht. Volgens artikel 36ter, §3, derde lid Natuurdecreet is immers de initiatiefnemer verantwoordelijk voor het opstellen van de passende beoordeling. Het Agentschap voor Natuur en Bos kan ter zake “toelichting of raad verschaffen”, maar het is aan de initiatiefnemer, in dit geval de aanvrager van de stedenbouwkundige vergunning, om al dan niet met de hulp van een (erkende) deskundige een passende beoordeling op te stellen (Zie Omzendbrief/OMG/2017/01).

Aangezien de aanvraag betekenisvolle effecten kan hebben op de natuurwaarden van een SBZ-H en er geen “passende beoordeling” bij de aanvraag werd gevoegd, diende de verwerende partij de aanvraag hoe dan ook te weigeren.

4.3

Daarenboven werd er in het verplecht in te winnen advies van het Agentschap voor Natuur en Bos een strijdigheid vastgesteld met direct werkende normen, zodat dit advies *de facto* bindend is voor de verwerende partij. De verwerende partij, die als orgaan van actief bestuur over deze aanvraag dient te oordelen, kan niet zelf oordelen of het aangevraagde al dan niet strijdig is met direct werkende normen (RvS 4 november 2014, nr. 229.024). De bevoegdheid om te oordelen of er strijdigheid is met direct werkende normen, komt toe aan de betrokken adviesinstantie op grond van artikel 4.8.16, §1 VCRO en het besluit van 5 juni 2009 tot aanwijzing van de instanties die over een vergunningsaanvraag advies verlenen. De verwerende partij heeft, op grond van artikel 4.3.3 VCRO, enkel de mogelijkheid om aan de vastgestelde strijdigheid een passend gevolg te geven, hetzij door de weigering van het aangevraagde, hetzij door het aangevraagde te vergunnen mits het opleggen van voorwaarden waardoor de naleving van de sectorale regelgeving wordt gewaarborgd.

Het komt niet aan de verwerende partij om dit advies zelf te toetsen op zijn wettigheid, en desgevallend naast zich neer te leggen. De Raad, wanneer hij gevat wordt door een beroep tot vernietiging van een vergunningsbeslissing die werd voorafgegaan door een verplecht in te winnen advies waarin de strijdigheid met een direct werkende norm wordt vastgesteld, is wel bevoegd om dit advies op zijn wettigheid te toetsen en desgevallend buiten toepassing te laten. Het komt de Raad toe om zowel de interne als de externe wettigheid van het advies te beoordelen.

Hoewel dit niet met zoveel woorden door de verzoekende partij wordt gesteld in het middel, begrijpt de Raad het middel (tevens) in die zin dat de verwerende partij niet mocht voortgaan op het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos, nu dit met schending van de motiveringsplicht tot stand gekomen zou zijn. Meer in het bijzonder zou uit het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos niet blijken waarom er geen omheining mag worden opgericht (er zou enkel een significante impact op vleermuizen worden vastgesteld door de verlichtingspalen).

Deze stelling berust evenwel op een verkeerde minstens selectieve lezing van het advies. Zoals hierboven gesteld, heeft het Agentschap immers *aanvullend op de mogelijke verstoring door lichtverontreiniging* gewezen op het feit dat het perceel van de aanvraag zich bevindt in een “te

behouden en te versterken natuurverbinding". De essentie van een natuurverbinding is dat soorten zich makkelijker zouden kunnen verplaatsen van het ene gebied naar het andere, en het voorzien van een materiële barrière staat haaks op dit idee. Uit het advies kan dus wel degelijk worden afgeleid waarom een omheining volgens het Agentschap niet kan worden toegestaan. Het komt niet aan de Raad om deze beoordeling over te doen. Door louter te verwijzen naar het verslag van de provinciale stedenbouwkundige waarin nogal gemakkelijk wordt aangenomen dat de omheining "penetreeerbaar" is voor amfibieën en insecten, maakt de verzoekende partij niet aannemelijk dat de visie van het Agentschap voor Natuur en Bos onjuist of kennelijk onredelijk is.

De Raad ziet dus geen reden om het *de facto* bindend advies van het Agentschap voor Natuur en Bos buiten toepassing te laten.

4.4

De verwerende partij oordeelt dat het verplicht in te winnen advies in dit geval bindend is krachtens artikel 4.3.3 VCRO, in zoverre het verwijst naar de strijdigheid met direct werkende normen. Bijgevolg stelt de verwerende partij terecht vast dat zij geen beoordelingsbevoegdheid meer heeft om een niet-strijdigheid met direct werkende normen vast te stellen wanneer het adviesorgaan de strijdigheid heeft vast gesteld.

De verzoekende partij toont zoals gezegd niet aan dat het advies zelf naar vorm of inhoud onzorgvuldig is tot stand gekomen, steunt op onjuiste feitelijke gegevens of kennelijk onredelijk is.

De verwerende partij heeft, door verwijzing naar het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos, dat als het bevoegd expertise-orgaan kan worden beschouwd, bijgevolg afdoende gemotiveerd waarom zij van oordeel is dat het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar - dat dit advies louter tegensprekt - niet kan worden gevolgd. Daarbij moet er aan worden herinnerd dat het advies van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar geenszins bindend is. Wanneer hiervan wordt afgeweken, moet uit de motivering van de bestreden beslissing wel blijken waarom de verwerende partij hieraan voorbijgegaan is. De uitdrukkelijke verwijzing in de bestreden beslissing naar het ongunstig advies van het Agentschap voor Natuur en Bos volstaat in dit verband als motivering. De omvang van de vereiste motivering is immers evenredig met de beleidsvrijheid waarover de verwerende partij beschikt, en in dit geval was haar bevoegdheid zoals gezegd gebonden.

4.5

Het is verder geenszins tegenstrijdig om niettegenstaande de vaststelling dat op basis van direct werkende normen uit het Natuurdecreet geen omheining mag worden geplaatst, tevens in het kader van de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening te oordelen dat het aanleggen van een terrein voor een hondenopleidingscentrum eigenlijk niet op een veilige wijze kan gebeuren zonder het voorzien van een dergelijke omheining.

De verzoekende partij roept tevens in dat de bestreden beslissing intern tegenstrijdig is waar onder de passende beoordeling wordt gesteld dat betekenisvolle effecten niet kunnen worden uitgesloten en anderzijds bij de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening en meer specifiek de visueel-vormelijke aspecten wordt gesteld dat de aangevraagde omheining geen impact heeft op de natuurwaarde en de aanwezige soorten.

Vooreerst stelt de Raad vast dat wanneer in het kader van de habitattoets een betekenisvolle aantasting van de natuurwaarden van een SBZ-H niet kan worden uitgesloten, en de vergunning op basis daarvan alleen al moet worden geweigerd, de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening reeds overtoollig is (zie ook tweede middel).

De verwerende partij erkent dat de bestreden beslissing een redactionele/materiële vergissing bevat bij de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening door de letterlijke overname uit het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar van de zinsnede: *“zoals eerder in dit verslag reeds aangehaald geeft een dergelijke omheining geen significante hinder t.o.v. de aanwezige natuurwaarden en frequenterende soorten”*. Uit de bewoordingen van de bestreden beslissing zelf blijkt evenwel duidelijk dat de betreffende passage per vergissing overgenomen werd uit het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar. De vermelding *“zoals eerder in dit verslag reeds aangehaald”*, laat daarover geen twijfel bestaan. Uit de bestreden beslissing blijkt duidelijk dat het voorwaardelijk gunstig advies van het Agentschap voor Natuur en Bos wordt bijgetreden en dat dit bindend advies het determinerend weigeringsmotief uitmaakt. Deze materiële vergissing kan weliswaar beschouwd worden als een onzorgvuldigheid van de verwerende partij, doch deze is zonder invloed op de eindbeslissing en het beschikkend gedeelte. De Raad is dan ook van oordeel dat de verzoekende partij geen belang heeft bij het invoeren van een vermeende tegenstrijdigheid, daar zij hieruit geen voordeel kan halen, nu het rechtzetten van deze onzorgvuldigheid louter neerkomt op een redactioneel herstellen dat niet tot een andere beoordeling kan leiden.

5.

Het middel wordt verworpen.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

1.

In dit middel roept de verzoekende partij de schending in van de artikelen 4.3.1, §1, eerste lid, 1° d) VCRO, 4.3.1, §1, tweede lid VCRO en 4.2.19 VCRO, het materieel motiveringsbeginsel en het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

De verzoekende partij stelt in essentie dat de verwerende partij oordeelt dat de vergunningsaanvraag niet in overeenstemming is met de goede ruimtelijke ordening, aangezien de veiligheid van de passanten op het aanpalende wandelpad niet kan worden gegarandeerd indien er geen omheining kan worden geplaatst conform het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos, zonder dat de verwerende partij motiveert waarom er geen omheining zou worden geplaatst.

De verwerende partij oordeelt volgens de verzoekende partij tevens dat de veiligheid van de passanten op het aanpalende wandelpad niet kan worden gegarandeerd indien er een omheining zou worden geplaatst conform de vergunningsaanvraag (1,20 m), zonder dat zij motiveert waarom een hogere omheining niet mogelijk zou zijn.

De verzoekende partij verduidelijkt dat de verwerende partij op basis van een niet-gemotiveerd advies van het Agentschap voor Natuur en Bos, besluit dat de aanvraag niet in overeenstemming is met de goede ruimtelijke ordening op basis van de overweging dat de veiligheid van de passanten op het aanpalende wandelpad niet gegarandeerd kan worden.

De verwerende partij oordeelt dat indien het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos strikt wordt nageleefd, er geen omheining geplaatst kan worden langs het wandelpad, zodat er geen afscheiding is tussen het terrein en het wandelpad. Verder oordeelt de verwerende partij tevens dat zelfs indien het advies van het Agentschap Natuur en Bos inzake het niet-plaatsen van de omheining niet gevolgd zou worden, de omheining met een hoogte van 1,20 meter niet voldoende hoog is om de veiligheid van passanten te garanderen.

De verzoekende partij verwijst voor de overname van de voorwaarde en haar stelling dat het advies van het Agentschap Natuur en Bos niet gemotiveerd is naar het eerste middel.

Hoewel de verwerende partij oordeelt dat de aanvraag strijdig is met de goede ruimtelijke ordening omdat een omheining van 1,20 meter hoog niet voldoende zou zijn om de veiligheid te garanderen, laat zij na te onderzoeken, laat staan te motiveren waarom een hoogte van 1,20 meter onvoldoende hoog is. De loutere verwijzing naar het standpunt van het college van burgemeester en schepenen volstaat alleszins niet als motivering.

De verzoekende partij betoogt dat de verwerende partij bovendien de mogelijkheid had om overeenkomstig artikel 4.3.1, §1, tweede lid VCRO een beperkte aanpassing in de vorm van een hogere omheining op te leggen om de goede ruimtelijke ordening te garanderen. Het argument dat de omheining te laag zou zijn, gaat volgens de verzoekende partij niet op en kan dus niet worden weerhouden.

2.

De verwerende partij antwoordt in eerste instantie dat het betoog van de verzoekende partij met betrekking tot dit middel slechts opgaat in de mate dat het eerste middel gegrond zou worden bevonden, aangezien in dit middel een motief wordt bekritiseerd dat ten overvloede wordt aangereikt. Voorts stelt zij dat in het eerste middel reeds voldoende werd verduidelijkt waarom de omheining, gelet op het verplicht in te winnen advies van het Agentschap voor Natuur en Bos, niet kon worden vergund, laat staan dat een hogere omheining als voorwaarde kon worden opgelegd.

De verwerende partij voert aan dat een strijdigheid met directe werkende normen binnen een ander beleidsveld als de ruimtelijke ordening een draagkrachtig motief is om de vergunning te weigeren. De verwerende partij meent het tweede middel - gelet op de weerlegging van het eerste middel - uitgaat van de verkeerde premisse dat de bestreden beslissing niet motiveert waarom de omheining niet vergund kon worden.

Ondergeschikt voegt de verwerende partij er nog aan toe dat de verzoekende partij niet verduidelijkt op welke juridische grondslag de verwerende partij ertoe gehouden was om als voorwaarde een hogere omheining op te leggen, en waarom het kennelijk onredelijk zou zijn om dat niet te doen. De verzoekende partij stelt terecht dat de verwerende partij daartoe de mogelijkheid heeft, maar toont niet aan dat de verwerende partij daartoe verplicht is.

De verwerende partij stelt dat de verzoekende partij weliswaar de motivering van de weigeringsbeslissing hekelt, doch zelf nalaat te motiveren waarom de weigeringsmotieven niet draagkrachtig zijn. De verwerende partij acht de motieven in de bestreden beslissing duidelijk en voert aan dat zij niet gehouden was om een onderbouwing van deze motieven in de bestreden beslissing zelf op te nemen. Het komt volgens haar aan de verzoekende partij toe om, als zij meent dat het veiligheidsrisico fout wordt ingeschat, de motivering te weerleggen. De loutere ontkenning van deze motieven volstaat daartoe niet.

Tot slot werpt de verwerende partij op dat de verzoekende partij niet verduidelijkt op welke wijze de bestreden beslissing strijdig is met het redelijkheids- en/of zorgvuldigheidsbeginsel. Voor zover een schending van deze beginselen wordt ingeroepen, is het middel onontvankelijk.

De verwerende partij behoudt zich het recht voor om nog te reageren indien de verzoekende partij dit nog nader zou uitwerken. De middelen moeten immers voldoende duidelijk worden uiteengezet in het verzoekschrift.

3.

In haar wederantwoordnota voegt de verzoekende partij nog toe dat de verwerende partij zich ten onrechte verschuilt achter haar zogenaamde verplichting om blindelings het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos te volgen, in het bijzonder de voorwaarde dat er geen omheining kan worden voorzien, zelfs zonder te motiveren waarom zij afwijkt van het advies van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar.

De verzoekende partij stelt dat het inmiddels vast staat dat enkel de verlichting nadelige effecten zou kunnen hebben op de omgeving en niet de omheining, minstens zou hierover geen verdere motivering worden verschaft.

Beoordeling door de Raad

In dit middel stelt de verzoekende partij in essentie dat de verwerende partij oordeelt dat de vergunningsaanvraag niet in overeenstemming is met de goede ruimtelijke ordening, aangezien de veiligheid van de passanten op het aanpalende wandelpad niet kan worden gegarandeerd indien er geen omheining kan worden geplaatst conform het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos, zonder dat de verwerende partij motiveert waarom er geen omheining zou mogen worden geplaatst.

Uit de behandeling van het eerste middel blijkt reeds dat de verwerende partij afdoende heeft gemotiveerd waarom geen omheining mag worden geplaatst. Dit blijkt immers uit het verplicht in te winnen, en derhalve voor haar bindend advies van het Agentschap voor Natuur en Bos, dat een strijdigheid met directe werkende normen (artikelen 16 en 36ter Natuurdecreet) vaststelt in geval de in het advies vooropgestelde voorwaarden, waaronder het niet voorzien van een omheining, niet worden nageleefd.

Nog los van de vaststelling dat de verwerende partij geenszins hoeft te motiveren waarom zij niet als voorwaarde oplegt dat een hogere omheining dient te worden geplaatst, daar artikel 4.2.19 VCRO daartoe slechts de mogelijkheid biedt en geenszins een verplichting oplegt, vormt voormelde overweging tevens de reden waarom zij *in casu* zelfs niet de mogelijkheid heeft om een hogere omheining als voorwaarde op te leggen. De motivering in de bestreden beslissing volstaat om de beslissing te dragen.

Daaruit volgt tevens dat de kritiek op de motieven die betrekking hebben op de goede ruimtelijke ordening, in het bijzonder de kritiek die erin bestaat dat de verzoekende partij niet afdoende motiveert waarom een omheining van 1,20 meter hoog vanuit veiligheidsoogpunt niet volstaat, en evenmin nalaat te motiveren waarom zij dan geen hogere omheining voorziet, kritiek op overtuigende motieven betreft, die niet tot de vernietiging van de bestreden beslissing kan leiden.

Het middel wordt verworpen.

C. Derde middel

Standpunt van de partijen

1.

In dit middel roept de verzoekende partij de schending in van het proportionaliteitsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en het materieel motiveringsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

De verzoekende partij stelt in essentie dat de verwerende partij op basis van een niet-gemotiveerd standpunt van het Agentschap Natuur en Bos beslist om de vergunning te weigeren omdat niet in

een omheining zou mogen worden voorzien. Nochtans staat het volgens de verzoekende partij vast dat de aanwezigheid van een omheining geen enkele nadelige invloed kan hebben op de omgeving, gegeven dat door de verwerende partij zelf wordt beaamd in de bestreden beslissing. De verwerende partij had overigens gelet op de inhoud van de volledige bestreden beslissing een mogelijkheid om een omheining hoger dan 1,20 meter op te leggen.

De verzoekende partij licht toe dat een beslissing van de verwerende partij steeds in verhouding moet staan tot het voorwerp van de aanvraag van de verzoekende partij en de economie van het geplande project niet in het gedrang mag brengen.

De verzoekende partij zet uiteen dat zij vóór de aankoop van het perceel bij de gemeentelijke dienst Ruimtelijke ordening uitdrukkelijk nagevraagd heeft of een hondenopleidingscentrum op het desbetreffende perceel toegestaan zou zijn, waarop bevestigend werd geantwoord. De verzoekende partij stelt dat de mogelijkheid tot een honden opleidingsterrein de enige beweegreden was om tot aankoop over te gaan.

De verzoekende partij argumenteert dat zonder voorbehoud attesten werden afgeleverd voor aansluiting van het aangevraagde op het elektriciteits- en waternet. Er werd aan de verzoekende partij tevens een milieuvergunning klasse 3 afgeleverd. De verzoekende partij voert aan dat twee van de aanwezigen op de vergadering waarop de milieuvergunning werd verleend, zich nu tegen de stedenbouwkundige vergunningsaanvraag keren. Bovendien was de omheining reeds aanwezig op het ogenblik dat de milieuvergunning aan de hondensportclub werd toegekend. De verzoekende partij leidt daaruit af dat de bestreden beslissing die het aangevraagde weigert, kennelijk onredelijk is en onevenredig met het beoogde doel.

De verzoekende partij voert aan dat niet verwacht kan worden dat zij haar hondensportclub zou inrichten zonder omheining. Dit houdt een risico in voor honden en voorbijgangers. Bovendien kunnen derden op die manier zonder meer het perceel van de verzoekende partij betreden. De verzoekende partij stelt dat zij als eigenaar het recht heeft om het perceel af te bakenen, zoals overigens ook het geval was voordat hij eigenaar werd.

Tot slot vermeldt de verzoekende partij dat de verwerende partij in de bestreden beslissing zelf aangeeft dat de voorziene omheining geen invloed kan hebben op de natuurwaarden en/of de aanwezige soorten. De verwerende partij weigert de vergunningsaanvraag enkel omdat het Agentschap voor Natuur en Bos heeft geadviseerd dat de hondensportclub enkel zonder omheining mag worden ingericht. Volgens de verzoekende partij vergeet de verwerende partij dat het Agentschap voor Natuur en Bos dit op geen enkele wijze motiveert. De verzoekende partij concludeert dat hiervoor ook geen redelijke verantwoording voorhanden is, zoals door de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar wordt bevestigd. De verzoekende partij acht de bestreden beslissing dan ook kennelijk onredelijk en onevenredig met het beoogde doel.

2.

De verwerende partij antwoordt dat de verzoekende partij eraan voorbijgaat dat zij niet langer beschikte over een discretionaire beoordelingsruimte met betrekking tot de aangevraagde omheining. De verwerende partij verwijst daartoe naar het eerste middel en stelt dat zij gebonden was door het krachtens artikel 4.3.3. VCRO bindende advies. De verwerende partij meent dan ook dat zij bij gebrek aan beoordelingsbevoegdheid het proportionaliteits- en redelijkheidsbeginsel niet geschonden kan hebben.

Zij voegt eraan toe dat de verzoekende partij een aantal feitelijke afwegingen aanhaalt, die evenwel niet van aard zijn om een invloed te hebben op de beoordeling van de bestreden (weigerings)beslissing. De verzoekende partij concludeert evenwel terecht dat de verwerende partij

de vergunning meent te moeten weigeren enkel omdat het Agentschap voor Natuur en Bos heeft geadviseerd dat de hondensportclub enkel zonder omheining mag worden ingericht. De verwerende partij bevestigt dat dit het determinerend weigeringsmotief was en stelt dat in het eerste middel reeds werd aangetoond dat dit een afdoende weigeringsmotief vormt. De overige door de verzoekende partij aangevoerde elementen zouden daaraan geen afbreuk kunnen doen. Voor de milieuvergunningaanvraag diende enkel het aangevraagde beoordeeld te worden, de reeds geplaatste omheining vormde niet het voorwerp van de aanvraag en de dienst ruimtelijke ordening had nog geen kennis van het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos toen zij inlichtingen verstrekke.

3.

In haar wederantwoordnota voegt de verwerende partij niets wezenlijks toe.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij herhaalt in dit middel in wezen dat het aanbrengen van een omheining geen nadelige invloed heeft op de omgeving en stelt dan ook dat de bestreden beslissing niet in verhouding staat tot het voorwerp van de aanvraag en dus kennelijk onevenredig is. De verzoekende partij voert aan dat de bestreden beslissing de economie van het project in het gedrang brengt.

2.

De verzoekende partij roept een schending in van het redelijkheids- en proportionaliteitsbeginsel. Of de bestreden beslissing naar redelijkheid verantwoord is, hangt af van de beleids- en beoordelingsruimte waarover de vergunningverlenende overheid beschikt. In zoverre de verwerende partij over een discretionaire beoordelingsruimte zou beschikken, houdt dit de mogelijkheid in om tot verschillende zienswijzen te komen. Slechts een zienswijze die de grenzen van de redelijkheid te buiten gaat, kan door de Raad gesanctioneerd worden. Een kennelijke onredelijke beslissing zal slechts voorliggen wanneer de Raad dient vast te stellen dat de beslissing van de verwerende partij dermate afwijkt van het normale beslissingspatroon, dat het ondenkbaar is dat een ander zorgvuldig handelend bestuur in dezelfde omstandigheden tot dezelfde besluitvorming zou komen.

Het proportionaliteits- of evenredigheidsbeginsel vereist dat er geen wanverhouding bestaat tussen de motieven en de inhoud van de beslissing. De Raad beschikt ter zake slechts over een marginale toetsingsbevoegdheid, wat betekent dat enkel een kennelijke wanverhouding kan worden gesanctioneerd.

Vooreerst merkt de Raad op dat de verzoekende partij op basis van een eigen interpretatie tot de vaststelling komt dat het aanbrengen van omheining geen nadelige invloed heeft op de omgeving. In het eerste middel oordeelde de Raad reeds dat het gebrek aan nadelige invloed inderdaad betrekking heeft op de visueel vormelijke aspecten van de aanvraag. In zoverre in de bestreden beslissing ook wordt overwogen dat de voorgestelde omheining *“geen significante hinder t.o.v. de aanwezige natuurwaarden en frequenterende soorten”* veroorzaakt, moet herhaald worden dat deze zinsnede per ongeluk werd overgenomen uit het andersluidende verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar. Dit betreft louter een materiële vergissing, die de wettigheid van de bestreden beslissing evenwel niet aantast. De verwerende partij heeft uitdrukkelijk (op blz. 9 onderaan het bestreden besluit) geoordeeld dat het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar omtrent het (niet) plaatsen van een omheining niet wordt bijgetreden, omdat de natuurwaarde van het perceel optimaal gerespecteerd dient te worden en het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos (als expertise-orgaan ter zake) strikt dient te worden nageleefd.

De verzoekende partij reikt geen overtuigende argumenten aan waarom de visie van het Agentschap voor Natuur en Bos, die ter zake toch een bijzondere expertise heeft, onjuist of kennelijk onredelijk zou zijn.

Uit de beoordeling van het eerste middel blijkt reeds dat de verwerende partij gebonden was door het voorwaardelijk (gunstig) advies van het Agentschap voor Natuur en Bos dat als voorwaarde onder meer specifiek oplegt dat er geen omheining mag worden voorzien. De Raad dient dan ook vast te stellen dat de ingeroepen beginselen van behoorlijk bestuur in de huidige zaak geen toepassing kunnen vinden, bij gebrek aan beoordelingsvrijheid van de verwerende partij inzake de omheining. De Raad merkt daarbij op dat de voormelde beginselen van behoorlijk bestuur overigens ook niet kunnen worden ingeroepen tegen uitdrukkelijk wettelijke of reglementaire bepalingen in. Door de uitdrukkelijke voorwaarde in het advies van het Agentschap dat er omwille van een strijdigheid met “direct werkende normen” geen omheining mag worden voorzien, bestond er voor de verwerende partij een legaliteitsbelemmering om de vergunning met de voorziene omheining te verlenen. Een beroep op het evenredigheids- en redelijkheidsbeginsel is dus niet nuttig, omdat deze algemene beginselen van behoorlijk bestuur niet *contra legem* kunnen werken. Anderzijds wordt het door de verzoekende partij niet betwist dat de afgifte van een vergunning met uitsluiting van de omheining niet werkbaar en niet veilig is, zodat dit voor de verwerende partij ook geen optie was vanuit het oogpunt van de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening.

Geheel ten overvloede, stelt de Raad nog vast dat voor zover toch toepassing zou worden gemaakt van voormelde beginselen, de verzoekende partij door de aangehaalde feitelijkeheden evenmin aantoonde dat de motieven van de bestreden beslissing in kennelijke wanverhouding staan met de inhoud van deze beslissing.

3.

Voor zover de verzoekende partij met de aangehaalde feitelijkeheden doelt op een schending van het rechtszekerheids- en vertrouwensbeginsel, dient te worden vastgesteld dat er evenmin een schending van deze beginselen voorligt.

Het rechtszekerheidsbeginsel houdt in dat een recht voorzienbaar en toegankelijk moet zijn zodat de rechtszoekende in staat is zijn rechtshandeling op voorhand in te schatten en waarbij deze moet kunnen vertrouwen op een zekere standvastigheid bij het bestuur.

De verzoekende partij geeft louter aan dat het vestigen van een hondenopleidingscentrum volgens inlichtingen van de dienst Ruimtelijke ordening tot de mogelijkheden behoorde, zij een aansluiting heeft verkregen op het elektriciteits- en waternet en tevens een milieuvergunning klasse 3 werd bekomen. Geen van deze elementen vormt evenwel een vertrouwenwekkende handeling, aangezien de dienst Ruimtelijke ordening geen bevoegde vergunningverlenende instantie vormt, de aansluiting op het elektriciteits- en waternet geen ruimtelijke beoordeling veronderstelt en een klasse 3 inrichting slechts meldingsplichtig is zodat de vergunningverlenende overheid inzake milieuaangelegenheden slechts akte neemt, doch geenszins een uitvoerige beoordeling maakt, laat staan dat deze de stedenbouwkundige aspecten zou beoordelen.

Het vertrouwensbeginsel vormt een uitdrukking van het rechtszekerheidsbeginsel, nu het betekent dat de rechtszoekende, voortgaand op eerdere houdingen of door een overheid ingenomen standpunten, op een bepaalde uitkomst mocht vertrouwen. Bovendien vereist de toepassing van het vertrouwensbeginsel als onderdeel van het rechtszekerheidsbeginsel dat de rechtmatige verwachtingen waarnaar de verzoekende partij verwijst door het optreden van de verwerende partij zelf zijn gewekt. De verzoekende partij legt geen enkele beslissing of geen enkel standpunt van de verwerende partij voor waaruit enig vertrouwenwekkend gedrag zou blijken en waartegen de bestreden beslissing ingaat.

4.
Het middel wordt verworpen.

VI. KOSTEN

1.
De verzoekende partij vraagt om de kosten te laste te leggen van de verwerende partij.
De verwerende partij vraagt om de kosten ten laste te leggen van de verzoekende partij.

2.
Met toepassing van artikel 33 DBRC-decreet legt de Raad de kosten van het beroep ten laste van de partij die ten gronde in het ongelijk gesteld wordt.

3.
Aangezien de vordering van de verzoekende partij wordt verworpen, dient zij als de ten gronde in het ongelijk gestelde partij aangeduid te worden en vallen de kosten van het geding, met name het door de verzoekende partij betaalde rolrecht, ten laste van de verzoekende partij.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verworpt de vordering tot vernietiging.
2. De Raad legt de kosten van het beroep bepaald op 200 euro, ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 8 oktober 2019 door de vijfde kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de vijfde kamer,

Bart VOETS

Pieter Jan VERVOORT